

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/223/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8611207154
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2012:8611207154.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu Q. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX H. č. XX, občan SR zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Námestie SNP č. 7, 091 01 Stropkov proti žalovanej Slovenskej republike, Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, o náhradu škody vo výške 81 903,70 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 81 903,70 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne z dlžnej sumy od 4.11.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 4 350,73 eura pozostávajúce z trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, advokáta do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 11.11.2011 si žalobca uplatnil voči žalovanej nárok na náhradu škody vo výške 81 903,70 eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník svojim rozhodnutím zo dňa 17.5.2011, č. 4296-3/2011-SK priznala žalobcovi nárok na náhradu za bolesť v sume 53 475,40 eura a rozhodnutím zo dňa 17.5.2011 č. 4296-4/2011-SK priznala žalobcovi nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 115 714,- eur. Obe citované rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník nadobudli právoplatnosť a stali sa vykonateľnými dňa 19.5.2011. Na účet žalobcu boli priznané úrazové dávky poukázané dňa 24.5.2011. Uvedené právoplatné rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočky Svidník dosiahol žalobca až po období piatich rokov od vzniku svojho nároku, po mnohých žiadostiach a odvolaniach v opakovaných správnych konaniach a po dvojnásobnom súdnom konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu. V tomto procese sa Sociálna poisťovňa ako verejnoprávna inštitúcia, ktorej zákon zveril vykonávanie sociálneho zabezpečenia dopustila nesprávneho úradného postupu a taktiež vydala opakovane nezákonné rozhodnutia, čím mu spôsobila škodu.

Žalobca utrpel dňa 4.10.2003 v Ostrave na pracovisku svojho zamestnávateľa SVADKO, s.r.o., Centrálna 632/7, 089 01 Svidník, IČO: 31 668 194 pracovný úraz, v dôsledku ktorého zostal úplne invalidným a ťažko zdravotne postihnutým občanom. Pracovný charakter úrazu nikto nespochybnil. Na základe žiadosti žalobcu Ondreja N. Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník svojim rozhodnutím zo dňa 11.11.2004 číslo: 300-276/2004, číslo rozhodnutia: 1104041260 priznala žalobcovi náhradu za bolesť v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 4.10.2003 v sume 72.000,-- Sk. Na základe žiadosti žalobcu Q. N. Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník svojim rozhodnutím zo dňa 29.12.2004 číslo 300-320/2004, číslo rozhodnutia 1104048297 priznala žalobcovi náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 4.10.2003 v sume 168.000,- Sk. Uvedené sumy za bolestné a

sťaženie spoločenského uplatnenia boli žalobcovi Sociálnou poisťovňou následne po vydaní citovaných rozhodnutí vyplatené.

Okresný súd vo Svidníku rozsudkom zo dňa 21.4.2006, č. k. 2C/20/2005-115 rozhodol vo veci toho istého pracovného úrazu o mimoriadnom zvýšení náhrady za bolesť na sumu 1 611.000,- Sk (53 475,40 eura) a o mimoriadnom zvýšení náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na sumu 3 486.000,- Sk (115 714,- eur) podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1995 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31.5.2006 a stal sa vykonateľným dňa 3.6.2006. Podľa citovaného rozsudku mal tieto náhrady Q. N. zaplatiť zamestnávateľ. Zamestnávateľ však bol pre tento prípad poistený v Sociálnej poisťovni a dôvodne očakával, že predmetnú poisťnú udalosť zaplatí za neho Sociálna poisťovňa ako vykonávateľ sociálneho, teda aj úrazového poistenia.

Vzhľadom ku skutočnosti, že Sociálna poisťovňa odmietala za zamestnávateľa plniť, bola žalobcom prostredníctvom právneho zástupcu vyzvaná písomne dňa 31.5.2006 a následne 13.6.2006 na výplatu úrazových dávok. Z odpovede Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 12.7.2006 č. 221 2700/2006 bolo zrejmé, že Sociálna poisťovňa nemieni rešpektovať citovaný rozsudok Okresného súdu Svidník o mimoriadnom zvýšení náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a plnenie súdom priznaných náhrad za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia ponecháva na zamestnávateľa žalobcu.

Sociálna poisťovňa odmietala plniť svoje povinnosti dobrovoľne, preto žalobca musel vo veci vyvolať správne konanie, aby právnymi prostriedkami donútil vykonávateľa sociálneho poistenia plniť si svoje zákonné povinnosti. Dňa 4.8.2006 podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadosť o priznanie úrazových dávok, ktoré vyplývajú z rozsudku Okresného súdu Svidník, zo dňa 21.4.2006 č. k. 2C/20/2005-115.

Na túto žiadosť o priznanie úrazových dávok reagovala Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník listom č. 300-409/2006 zo dňa 26.9.2006, ktorý bol právnemu zástupcovi žalobcu doručený dňa 28.9.2006 tak, že v podstate zopakovala stanovisko Sociálnej poisťovne, ústredie v Bratislave č. 2212700/2006 zo dňa 12.7.2006 s tým, že žalobca nemá nárok na priznania týchto úrazových dávok nad rámec, ako mu už boli Sociálnou poisťovňou priznané citovanými rozhodnutiami a vyplatené.

Vzhľadom k nečinnosti Sociálnej poisťovne podal žalobca dňa 6.10.2006 na Krajský súd v Prešove návrh proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 250t O.s.p. Krajský súd v Prešove svojim uznesením zo dňa 6.9.2007 č. k. 2S 19/2006-40 rozhodol, že Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník je povinná konať a rozhodnúť o žiadosti žalobcu o priznaní úrazových dávok zo dňa 4.8.2006 v lehote do jedného mesiaca od právoplatnosti uznesenia.

Postup Sociálnej poisťovne do tohto štádia konania považuje za nesprávny úradný postup v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci... v znení neskorších predpisov.

V ďalšom štádiu uplatňovania nároku žalobcu, vydala Sociálna poisťovňa opakovane niekoľko nezákonných rozhodnutí.

Po právoplatnosti uznesenia Krajského súdu Prešov zo dňa 6.9.2007, č. k. 2S 19/2006-40 rozhodla Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník vo veci nároku na náhradu za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia za pracovný úraz zo dňa 4.10.2003 rozhodnutím zo dňa 22.10.2007 číslo 300-563/2007 tak, že vyslovila, že žalobca nemá nárok na výplatu náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení nad rámec určený v § 99 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, t. j. nad sumu 240.000,- Sk podľa vyhl. č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov. O odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu zo dňa 22.10.2007 rozhodla Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava svojim rozhodnutím zo dňa 6.2.2008 číslo 223-80/2008 (1108003391) tak, že odvolanie žalobcu zamietla v celom rozsahu a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Svidník z 22.10.2007.

Na základe žaloby žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava zo dňa 6.2.2008 rozhodol Krajský súd Prešov rozsudkom zo dňa 25.11.2008, č. k.

1S/10/2008-54 tak, že zrušil rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 6.2.2008 a vrátil jej vec na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.2.2009.

Následne sociálna poisťovňa, ústredie svojím rozhodnutím zo dňa 17.4.2009, číslo 223-2179/2009 zrušila napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo dňa 22.10.2007 číslo 300-563/2007 a vec vrátiť tejto pobočke na nové prejednanie a rozhodnutie. Ústredie Sociálnej poisťovne rozhodovalo v jednom rozhodnutí aj o bolestnom, aj o sťažení spoločenského uplatnenia. Pobočka Sociálnej poisťovne vo Svidníku však ďalej už o dvoch úrazových dávkach rozhodovala osobitne.

Po zrušení rozhodnutia a vrátení veci Sociálna poisťovňa pred vydaním svojho ďalšieho rozhodnutia vykonala dňa 17.6.2009 ústne pojednávanie podľa § 188 zákona č. 461/2003 Z. z., na ktorom sa za žalobcu zúčastnil jeho právny zástupca. Na tomto pojednávaní Sociálna poisťovňa opätovne prezentovala svoje nemenné a treba zdôrazniť, že nezákonné stanovisko.

Následne Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník vydala dňa 25.6.2009 rozhodnutie č. 300-282/2009 (číslo ISUP: 11090233351), ktorým rozhodla, že žalobca nemá nárok na náhradu za bolestné v sume 53 475,40 eura.

Zároveň Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník vydala dňa 25.6.2009 rozhodnutie č. 300-283/2009 (číslo ISUP: 11090233352), ktorým rozhodla, že žalobca nemá nárok na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 115 714,- eur.

Na základe odvolania žalobcu proti rozhodnutiu o nepriznaní bolestného rozhodla Sociálna poisťovňa, ústredie rozhodnutím zo dňa 11.9.2009 číslo 224-4277/2009 (1109032426), tak že odvolanie bolo v celom rozsahu zamietnuté a bolo potvrdené napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo dňa 25.6.2009.

Na základe odvolania žalobcu proti rozhodnutiu o nepriznaní sťaženie spoločenského uplatnenia rozhodla Sociálna poisťovňa, ústredie rozhodnutím zo dňa 2.10.2009 číslo 224-4276/2009 (1109035019), tak že odvolanie bolo v celom rozsahu zamietnuté a bolo potvrdené napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo dňa 25.6.2009.

Žalobca podal na Krajský súd Prešov dňa 7.10.2009 proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava zo dňa 11.9.2009 (bolestné) žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne. Dňa 16.10.2009 podal proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava zo dňa 2.10.2009 (SSU) ďalšiu žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne.

Obe žaloby prejednal Krajský súd v Prešove v spoločnom konaní pod sp. zn. 1S/60/2009. Krajský súd Prešov rozsudkom zo dňa 23.2.2010 č. k. 1S/60/2009-35 žaloby žalobcu zamietol a účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Krajského súdu Prešov zo dňa 23.2.2010 rozhodol Najvyšší súd SR svojím rozsudkom zo dňa 11.1.2011 sp. zn. 1Sžso/18/2010 tak, že napadnutý rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 23.2.2010, č. k. 1S/60/2009-35 zmenil tak, že rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 11.9.2009 a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 2.10.2009 zrušil a vec vrátil sociálnej poisťovni na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR zároveň vyslovil v citovanom rozsudku záväzný právny názor, ktorým bola Sociálna poisťovňa v ďalšom konaní viazaná.

Právnym názorom vyjadreným rozsudkom Najvyššieho súdu SR z 11.1.2011, sp. zn. 1Sžso/18/2010 bola ukončená dlhoročná právna polemika Sociálnej poisťovne o tom, že rozsudok Okresného súdu Svidník zo dňa 21.6.2006, č. k. 2C/20/2005-115 pre ňu nie je právne záväzným.

Po nadobudnutí právoplatnosti citovaného rozsudku Najvyššieho súdu SR Sociálna poisťovňa, ústredie svojím rozhodnutím zo dňa 1.4.2011 číslo 1844-1/2011-BA (bolestné a rozhodnutím zo dňa 1.4.2011, číslo 1845-3/2011-BA (SSU) zrušila napadnuté rozhodnutia svojej pobočky vo Svidníku a vec vrátila na nové prejednanie a rozhodnutie.

Následne Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník v úvode žaloby citovaným rozhodnutím zo 17.5.2011, č. 4296-3/2011 SK priznala žalobcovi nárok na náhradu za bolesť v sume 53 475,40 eura a rozhodnutím

zo 17.5.2011 č. 4296-4/2011-SK priznala žalobcovi nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 115 714,- eur. Obe rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník nadobudli právoplatnosť a stali sa vykonateľnými dňa 19.5.2011.

Nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami bola žalobcovi spôsobená škoda. Táto škoda spočíva v ušlom zisku, ktorý je kvalifikovaný kapitalizovanými úrokmi z omeškania a v trovách konania.

Rozsudok Okresného súdu Svidník zo dňa 21.4.2006, č. k. 2C/20/2005-115, ktorým súd stanovil výšku úrazových dávok patriacich žalobcovi za pracovný úraz zo dňa 4.10.2003 nadobudol právoplatnosť dňa 31.5.2006 a stal sa vykonateľným dňa 3.6.2006. Tento rozsudok bol pre Sociálnu poisťovňu, ako orgán vykonávajúci sociálne zabezpečenie právne záväzný v zmysle § 198 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., čo nepochybne vyplýva aj z citovaného rozsudku Najvyššieho súdu SR.

Sociálna poisťovňa teda mala za zamestnávateľa žalobcu vyplatiť náhradu za bolestné a SSU právoplatne priznané súdom alebo zabezpečiť vydanie rozhodnutia o priznaní úrazových dávok, ktorých výšku stanovil citovaný rozsudok OS Svidník bezodkladne tak, aby do termínu vykonateľnosti boli žalobcovi úrazové dávky vyplatené. Sociálna poisťovňa na to mala dostatok času, ak si uvedomíme, že rozsudok OS Svidník bol verejne vyhlásený dňa 21.4.2006 a Sociálnej poisťovni, ako vedľajšej účastníčke v konaní na Okresnom súde Svidník, doručený dňa 15.5.2006. Namiesto toho Sociálna poisťovňa po vydaní rozsudku OS Svidník zo dňa 21.4.2006, č. k. 2C/20/2005-115 od samého začiatku popierala nárok žalobcu na výplatu ďalších úrazových dávok vyplývajúcich z rozsudku OS Svidník a odmietala o dávkach vôbec čo i len rozhodnúť. Až po poslednom rozhodnutí Najvyššieho súdu SR z 11.1.2011, č. k. 1Sžo/18/2010, ktorým rozhodoval o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu Prešov z 23.2.2010, č. k. 1S/60/2009-35, Sociálna poisťovňa vydala vyššie citované rozhodnutia zo dňa 1.4.2011, ktorým priznala úrazové dávky pre žalobcu vo výške stanovenej rozsudkom OS Svidník zo dňa 21.4.2006.

Nárok žalobcu na úrazové dávky v podobe náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia má satisfakčný charakter. Tento nárok žalobcu v stanovenej výške vznikol dňa 31.5.2006, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok OS Svidník z 21.4.2006. Keďže nárok žalobcu nebol Sociálnou poisťovňou, ako orgánom vykonávajúcim sociálne zabezpečenie v patričnej lehote vyplatený, vznikla žalobcovi škoda.

Nárok žalobcu na úrazové dávky je svojim charakterom peňažnej povahy a mal byť vyplatený najneskôr 3.6.2006, avšak ku skutočnej výplate nároku došlo až dňa 24.5.2011, teda po takmer piatich rokoch od vzniku nároku. Je len samozrejmé, že peňažné úrazové dávky za bolestné a za SSU vyplatené so značným oneskorením sú podstatne „znehodnotené“ rôznymi ekonomickými vplyvmi (napr. infláciou), ale aj tým, že žalobca s finančnými prostriedkami mohol akýmkoľvek spôsobom po piatich rokoch disponovať a brať z nich úžitky.

Ušlý zisk v podobe kapitalizovaných úrokov z omeškania, vyjadruje určitú sankciu za omeškanú výplatu dávok Sociálnou poisťovňou. Pre žalobcu znamená ušlý zisk kvantifikáciu jeho škody za oneskorenú výplatu úrazových dávok.

Po odmietnutí plnenia zo strany Sociálnej poisťovne aj zo strany zamestnávateľa si žalobca dal výšku a dobu úrokov z omeškania judikovať súdom.

Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 16.4.2007, č. k. 6C/96/2006-36 bolo rozhodnuté o výške úroku z omeškania k pohľadávkam žalobcu na bolestné a náhradu za SSU na 8% ročne a o dobe, od ktorej je potrebné úroky z omeškania platiť (od 4.6.2006 do zaplatenia).

Od 4.6.2006 do 23.5.2011 (úhrada od Sociálnej poisťovne bola pripísaná na účet poškodeného 24.5.2011) uplynulo 1815 dní (r. 2006 - 211 dní, r. 2007 - 365 dní, r. 2008 - 366 dní, r. 2009 - 365 dní, r. 2010 - 365 dní, r. 2011 - 143 dní).

V prípade bolestného vo výške 53 457,40 eura (1 611 000,- Sk) predstavujú kapitalizované úroky z omeškania vo výške 8% ročne za obdobie od 4.6.2006 do 23.5.2011 sumu 21 272,96 eura.

V prípade sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 115 714,- eur (3 486 000,- Sk) predstavujú kapitalizované úroky z omeškania vo výške 8% ročne za obdobie od 4.6.2006 do 23.5.2011 sumu 46 031,98 eura.

Rozsudkom Okresného súdu vo Svidníku zo dňa 21.4.2006, č. k. 2C/20/2005-115 bol poistený zamestnávateľ žalobcu, za ktorého mala plniť Sociálna poisťovňa, zaviazaná k povinnosti zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 179 958,90 Sk (5 973,54 eura). Úroky z omeškania vo vzťahu k týmto trovám boli prisúdené tretím výrokom rozsudku OS Svidník dňa 16.4.2007, č. k. 6C/96/2006-36. Žalobca po poukázaní náhrady za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia zaplatil dňa 6.6.2011 na účet právneho zástupcu trov súdneho konania 5 973,54 eura. Judikované úroky z omeškania 8,5% zo sumy 5 973,54 eura za obdobie od 4.6.2006 do 6.6.2011, teda 1828 dní (r. 2006 - 211 dní, r. 2007 - 365 dní, r. 2008 - 366 dní, r. 2009 - 365 dní, 2010 - 365 dní, r. 2011 - 156 dní) predstavujú sumu 2 393,34 eura.

Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 16.4.2007, č. k. 6C/96/2006-36, ktorý pojednával o úrokoch, pričom v tomto konaní Sociálna poisťovňa taktiež v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka, priznal súd žalobcovi náhradu trov konania vo výške 61 470,60 Sk (2 040,46 eura). Aj túto sumu žalobca dňa 6.6.2011 právnemu zástupcovi zaplatil na jeho účet.

Žalobca teda právnemu zástupcovi doposiaľ zaplatil za trov súdneho konania 5 973,54 eura a 2 040,46 eura, pričom úroky z omeškania z trov vo výške 2 393,36 eura a trov správneho konania vo výške 4 191,42 eur tvoria v súčasnosti záväzok žalobcu voči právnemu zástupcovi.

Žalobca teda uplatnil proti žalovanej nárok na náhradu škody vo výške 81 903,42 eura , ktorá pozostáva: ušlý zisk (kapitalizované úroky z omeškania) za bolestné vo výške 21 272,96 eura, za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 46 031,98 eura, trov súdneho konania podľa rozsudku OS Svidník 2C/20/2005 - 115 vo výške 5 973,54 eura, ďalej 8,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 5 973,54 eura od 4.6.2011 do 6.6.2011 podľa rozsudku OS Svidník 6C 96/2006-36 vo výške 2 393,34 eura a podľa rozsudku OS Svidník 6C 96/2006-36 vo výške 2 040,46 eura, trov správneho konania 4 191,42 eura.

Žalobca podal na Sociálnu poisťovňu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. podaním zo dňa 14.10.2011, ktoré bolo Sociálnej poisťovni doručené dňa 18.10.2011.

Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 31.10.2011, číslo 54894-1/2011-BA, ktoré bolo právnemu zástupcovi žalobcu doručené dňa 4.11.2011 Sociálna poisťovňa nevyhovela žiadosti žalobcu o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

Vzhľadom ku skutočnosti, že verejnoprávna inštitúcia neuspokojila nárok žalobcu na náhradu škody, uplatnil si žalobca touto žalobou náhradu škody v sume 81 903,70 eura v zmysle špecifikácie v tejto žalobe spolu s 9,25% úrokom z omeškania ročne od 4.11.2011, teda od doručenia negatívneho rozhodnutia Sociálnej poisťovne o nevyhovení žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Výška základnej úrokovej sadzby ECB je od 9.11.2011 v úrovni 1,25%.

Predmetom konania bola náhrada škody z titulu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci vo výške 81 903,70 eur s príslušenstvom.

Okresný súd Svidník vydal vo veci dňa 16.12.2012 platobný rozkaz č. k. 7C/223/2012-115.

Žalovaná podala v zákonnej lehote proti platobnému rozkazu odpor, ktorý odôvodnila tým, že žalobca utrpel dňa 4.10.2003 pracovný úraz, v dôsledku ktorého požiadal Sociálnu poisťovňu, pobočka Svidník

(ďalej len pobočka) dňa 4.8.2006 o poskytnutie náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Pobočka žiadosti žalobcu nevyhovela rozhodnutím č. 224-7251/2009 a rozhodnutím č. 244-7246/2009 zo dňa 14.12.2009. Proti obidvom rozhodnutiam pobočky podal žalobca návrhy na preskúmanie na Krajský súd v Prešove, ktorý návrhy spojil do jedného konania vedeného pod č. k. 1S 60/09. Krajský súd sa v tomto konaní stotožnil s právnym názorom Sociálnej poisťovne a návrhy na preskúmanie napadnutých rozhodnutí zamietol rozsudkom zo dňa 23.2.2010.

Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove podal žalobca odvolanie, ktorému Najvyšší súd SR vyhovel rozsudkom č. k. Sžso/18/2010 zo dňa 11.1.2011 zrušil napadnuté rozhodnutia a vec vrátil na nové konanie.

Na základe rozsudku Najvyššieho súdu SR v predmetnej veci, Sociálna poisťovňa, ústredie zrušila napadnuté rozhodnutia pobočky a vec vrátila pobočke na ďalšie konanie. Pobočka v ďalšom konaní v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu SR vydala rozhodnutie č. 4296-3/2011 a rozhodnutie č. 1296-4/2011 zo dňa 17.5.2011 a žalobcovi priznala náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v celkovej výške 169 189,40 eura.

Podľa ustanovenia § 44g ods. 1 zákona č. 274/1994 Z. z. o Sociálnej poisťovni v znení zákona č. 242/2001, platného a účinného odo 31.12.2003, hradila Sociálna poisťovňa trovy súdneho konania alebo mimosúdneho prerokovania vynaložené zamestnávateľom v súvislosti s poistnou udalosťou, ktorá mohla byť dôvodom na vznik práva a plnenie Sociálnej poisťovne, len ak sa vopred písomne zaviazala ich uhradiť, alebo ak rozhodoval súd o nárokoch, ktoré nemožno uhradiť bez súdneho rozhodnutia. Okrem prípadov, na ktoré sa vzťahuje § 44g zákona o Sociálnej poisťovni, Sociálna poisťovňa hradí len trovy, na ktoré je zaviazaná ako účastník konania súdnym rozhodnutím. Ak ide o delenú zodpovednosť, rovnakou mierou sa delí aj povinnosť nahradiť trovy konania.

O nárokoch na náhradu škody spôsobenú pracovným úrazom alebo chorobou z povolania, ktoré vznikli pred 1.1.2004 a o ktorých nebolo do toho dňa právoplatne rozhodnuté, sa podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení rozhodne podľa predpisov účinných do 31.12.2003. Pri posudzovaní opodstatnenosti nároku žalobcu na zaplatenie trov konania jeho právnomu zástupcovi, ako aj pri určení aplikácie právnej úpravy účinnej pred 1.1.2004 alebo po 1.1.2004 je potrebné skúmať, kedy vznikol žalobcovi nárok na náhradu škody z titulu ustálenia jeho zdravotného stavu.

Podľa právneho názoru Sociálnej poisťovne, ak nárok na náhradu škody vznikol pred 1.1.2004 a nebolo o ňom právoplatne rozhodnuté do 31.12.2003 vzniká Sociálnej poisťovni povinnosť uhradiť trovy konania zamestnávateľovi žalobca po predchádzajúcom preukázaní, že tieto boli žalobcovi uhradené podľa § 49g zákona o Sociálnom poistení. V prípade ak bol zdravotný stav žiadateľa ustálený a v tejto súvislosti mu vznikol nárok na náhradu škody titulom trov konania po 1.1.2004, tieto nie sú úrazovým poistením kryté, v dôsledku čoho Sociálna poisťovňa nemá právny titul ich uhradiť. Je nesporné, že lekársky posudok o sťažení spoločenského uplatnenia bol vyhotovený dňa 2.11.2004, kedy sa považoval zdravotný stav žalobcu za ustálený tak, ako to vyplýva z rozsudku Okresného súdu Svidník, č. k. 2C/20/2005-115. Na zaplatenie náhrady škody, ktorú si žalobca v tomto konaní uplatňuje bol rozsudkom Okresného súdu Svidník, č. k. 6C/96/2006-36 zo dňa 16.4.2007 a rozsudkom Okresného súdu Svidník, č. k. 2C/20/2005-115 zo dňa 21.4.2006 zaviazaný zamestnávateľ žalobcu spoločnosť SVADKO, s.r.o. a nie Sociálna poisťovňa.

Žiadosťou zo dňa 18.10.2011 žalobca požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v celkovej výške 81 903,70 eura podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov neskorších predpisov, ktorej Sociálna poisťovňa rozhodnutím č. 54894-1/2011-BA zo dňa 31.10.2011 nevyhovela.

Podľa § 174 ods.2 O .s. p. ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom právnych zástupcov účastníkov konania a listinnými dôkazmi: rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 1104041260 zo dňa 11.11.2004, č. 1104048297 zo dňa 29.12.2004, rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 2C/20/2005-115 zo dňa 21.04.2006, výzva na náhradu škody zo dňa 31.5.2006, žiadosť o výplatu úrazových dávok zo dňa 13.6.2006, stanovisko Sociálnej poisťovne zo dňa 12.7.2006, žiadosť o priznanie úrazových dávok zo dňa 4.8.2006, vyjadrenie žalovanej zo dňa 26.9.2006, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2S 19/2006-40 zo dňa 6.9.2007, rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. 300-563/2007 zo dňa 22.10.2007, odvolanie poškodeného proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne zo dňa 13.11.2007, rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. 223-80/2008, 1108003391 zo dňa 6.2.2008, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 1S/10/2008-54 zo dňa 25.11.2008, rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. 223-2179/2009 zo dňa 17.4.2009, zápisnica z ústneho pojednávania Sociálnej poisťovne zo dňa 17.6.2009, rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. 300-282/2009, 1109023351 zo dňa 25.6.2009, rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. 300-283/2009, 1109023352 zo dňa 25.6.2009, odvolania poškodeného proti rozhodnutiam Sociálnej poisťovne zo dňa 14.7.2009, rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. 223-4277/2009, 1109032426 zo dňa 11.9.2009, rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. 224-4276/2009, 1109035019 zo dňa 2.10.2009, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 1S/60/2009-35 zo dňa 23.2.2010, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžso/18/2010 zo dňa 11.1.2011, rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 6C/96/2006-36 zo dňa 16.4.2007, výpis z účtu VÚB, a.s., výpis z bežného účtu Slovenskej sporiteľne, a.s., špecifikácia trov správneho konania, žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 14.10.2011, rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. 54894-1/2011-BA zo dňa 31.10.2011, úrokové sadzby ECB, návrh na vydanie platobného rozkazu zo dňa 29.11.2011, odpor žalovanej proti platobnému rozkazu zo dňa 28.12.2011, vyjadrenie žalovanej zo dňa 8.7.2012, stanovisko žalobcu zo dňa 13.6.2012, spis Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C/223/2011 a zistil tento skutkový stav:

Žalobca utrpel dňa 4.10.2003 v Ostrave na pracovisku svojho zamestnávateľa SVADKO, s.r.o., Centrálna 632/7, 089 01 Svidník, IČO: 31 668 194 pracovný úraz, v dôsledku ktorého zostal úplne invalidným a ťažko zdravotne postihnutým občanom. Na základe žiadosti žalobcu Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník rozhodnutím zo dňa 11.11.2004 číslo: 300-276/2004, číslo rozhodnutia: 1104041260 priznala žalobcovi náhradu za bolesť v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 4.10.2003 v sume 72.000,-- Sk a rozhodnutím zo dňa 29.12.2004 číslo 300-320/2004, číslo rozhodnutia 1104048297 priznala žalobcovi náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 4.10.2003 v sume 168.000,- Sk. Uvedené sumy za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia boli žalobcovi Sociálnou poisťovňou následne vyplatené. Okresný súd vo Svidníku rozsudkom zo dňa 21.4.2006, č. k. 2C/20/2005-115 rozhodol vo veci toho istého pracovného úrazu o mimoriadnom zvýšení náhrady za bolesť na sumu 1 611.000,- Sk (53 475,40 eura) a o mimoriadnom zvýšení náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na sumu 3 486.000,- Sk (115 714,- eur) podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1995 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31.5.2006 a stal sa vykonateľným dňa 3.6.2006. Sociálna poisťovňa bola žalobcom vyzvaná písomne dňa 31.5.2006 a následne 13.6.2006 na výplatu úrazových dávok. Z odpovede Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 12.7.2006 č. 221 2700/2006 je zrejmé, že táto odmietla plnenie v zmysle rozsudku OS Svidník 2C 20/2005 a plnenie súdom priznaných náhrad za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia ponechala na zamestnávateľa žalobcu. Žalobca vyvolal vo veci správne konanie a dňa 4.8.2006 podal žiadosť o priznanie úrazových dávok, ktoré vyplývajú z rozsudku Okresného súdu Svidník, zo dňa 21.4.2006 č. k. 2C/20/2005-115. Na túto žiadosť o priznanie úrazových dávok reagovala Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník listom č. 300-409/2006 zo dňa 26.9.2006 tak, že zopakovala stanovisko Sociálnej poisťovne, ústredie v Bratislave č. 2212700/2006 zo dňa 12.7.2006 s tým, že žalobca nemá nárok na priznanie týchto úrazových dávok nad rámec, ako mu už boli Sociálnou poisťovňou priznané a vyplatené.

Vzhľadom k nečinnosti Sociálnej poisťovne podal žalobca dňa 6.10.2006 na Krajský súd v Prešove návrh proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 250t O.s.p. Krajský súd v Prešove svojim uznesením zo dňa 6.9.2007 č. k. 2S 19/2006-40 rozhodol, že Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník je povinná konať a rozhodnúť o žiadosti žalobcu o priznaní úrazových dávok zo dňa 4.8.2006 v konaní č. 300-409/2006 v lehote do jedného mesiaca od právoplatnosti uznesenia. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.9.2007

Po právoplatnosti uznesenia Krajského súdu Prešov zo dňa 6.9.2007, č. k. 2S 19/2006-40 rozhodla Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník vo veci nároku na náhradu za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia za pracovný úraz zo dňa 4.10.2003 rozhodnutím zo dňa 22.10.2007 číslo 300-563/2007 tak, že vyslovila, že žalobca nemá nárok na výplatu náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení nad rámec určený v § 99 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, t. j. nad sumu 240.000,- Sk podľa vyhl. č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov pre pracovný úraz zo dňa 4.10.2003. O odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu zo dňa 22.10.2007 rozhodla Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava rozhodnutím zo dňa 6.2.2008 číslo 223-80/2008 (1108003391) tak, že odvolanie žalobcu zamietla v celom rozsahu a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Svidník. Na základe žaloby žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava zo dňa 6.2.2008 rozhodol Krajský súd Prešov rozsudkom zo dňa 25.11.2008, č. k. 1S/10/2008-54 tak, že zrušil rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 6.2.2008 a vrátil jej vec na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.2.2009. Následne Sociálna poisťovňa, ústredie svojim rozhodnutím zo dňa 17.4.2009, číslo 223-2179/2009 zrušila napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo dňa 22.10.2007 číslo 300-563/2007 a vec vrátiť tejto pobočke na nové prejednanie a rozhodnutie. Ústredie Sociálnej poisťovne rozhodovalo v jednom rozhodnutí aj o bolestnom, aj o sťažení spoločenského uplatnenia. Pobočka Sociálnej poisťovne vo Svidníku však ďalej už o dvoch úrazových dávkach rozhodovala osobitne. Po zrušení rozhodnutia a vrátení veci Sociálna poisťovňa pred vydaním svojho ďalšieho rozhodnutia vykonala dňa 17.6.2009 ústne pojednávanie podľa § 188 zákona č. 461/2003 Z. z. Následne Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník vydala dňa 25.6.2009 rozhodnutie č. 300-282/2009 (číslo ISUP: 11090233351), ktorým rozhodla, že žalobca nemá nárok na náhradu za bolestné v sume 53 475,40 eura a rozhodnutie č. 300-283/2009 (číslo ISUP: 11090233352), ktorým rozhodla, že žalobca nemá nárok na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 115 714,- eur. Na základe odvolania žalobcu proti rozhodnutiu o nepriznaní bolestného rozhodla Sociálna poisťovňa, ústredie rozhodnutím zo dňa 11.9.2009 číslo 224-4277/2009 (1109032426), tak že odvolanie bolo v celom rozsahu zamietnuté a bolo potvrdené napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo dňa 25.6.2009. Na základe odvolania žalobcu proti rozhodnutiu o nepriznaní sťaženie spoločenského uplatnenia rozhodla Sociálna poisťovňa, ústredie rozhodnutím zo dňa 2.10.2009 číslo 224-4276/2009 (1109035019), tak že odvolanie bolo v celom rozsahu zamietnuté a bolo potvrdené napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo dňa 25.6.2009. Žalobca podal na Krajský súd Prešov dňa 7.10.2009 proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava zo dňa 11.9.2009 (bolestné) žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne. Dňa 16.10.2009 podal proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava zo dňa 2.10.2009 (SSU) ďalšiu žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne. Obe žaloby prejednal Krajský súd v Prešove v spoločnom konaní pod sp. zn. 1S/60/2009 a rozsudkom zo dňa 23.2.2010 č. k. 1S/60/2009-35 žalobu žalobcu zamietol a účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Krajského súdu Prešov zo dňa 23.2.2010 rozhodol Najvyšší súd SR svojim rozsudkom zo dňa 11.1.2011 sp. zn. 1Sžso/18/2010 tak, že napadnutý rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 23.2.2010, č. k. 1S/60/2009-35 zmenil tak, že rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 11.9.2009 a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 2.10.2009 zrušil a vec vrátil sociálnej poisťovni na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň vyslovil v citovanom rozsudku záväzný právny názor, ktorým bola Sociálna poisťovňa v ďalšom konaní viazaná. Najvyšší súd SR vyslovil právny názor, podľa ktorého: „Okresný súd Svidník pri aplikácii § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. s prihliadnutím vyhodnotil pracovný úraz žalobcu za prípad hodný osobitného zreteľa a rozsudkom zvýšil bolestné o 20 násobok základného bodového hodnotenia. Tohto súdneho konania sa v pozícii vedľajšieho účastníka zúčastnila pobočka žalovanej vo Svidníku, pričom v rámci svojich procesných oprávnení mohla aktívne zasahovať do vymedzenia prípadov hodných osobitného zreteľa vo vzťahu k prebiehajúcej súdnej konaní o náhrade škody na zdraví. Za tejto situácie sa Najvyšší súd nemôže stotožniť s argumentáciou žalovanej, že na danú vec rozsudok Okresného súdu Svidník sa nevzťahuje a ani nie je relevantný. Naopak, v prejednávanej veci okresný súd právoplatne rozhodol aj o otázke, ktorá je pre konanie vo veciach sociálneho zabezpečenia vo veci určenia výšky úrazovej dávky podstatná (Najvyšší súd zdôrazňuje vplyv súdneho rozhodnutia na úrazové dávky a nie na náhradu škody), a žalovaná je takýmto súdnym rozhodnutím v zmysle § 198 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. viazaná. Žalovaná sa však, napriek hore uvedeným skutočnostiam, odmietla s touto

skutočnosťou zaoberať, a naopak rozsudok okresného súdu, ktorý vychádzal z ustanovenia § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. označila za náhradu škody a motiváciu súdneho konania klasifikovala ako náhradu škody. A hoci pri ust. § 7 ods. 2 vyhlášky č. 32/1965 Zb. pripustila, že sa vzťahuje na úrazové dávky, a preto adresátom tohto ustanovenia je žalovaná ako orgán vykonávajúci sociálne zabezpečenie, tak už nasledujúce ustanovenie, tzn. § 7 ods. 3 citovanej vyhlášky s dôrazom na jej charakter (tzn. náhrada škody) prisúdila zamestnávateľovi a vylúčila z aplikácie práva sociálneho zabezpečenia. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.2.2011.

Po nadobudnutí právoplatnosti citovaného rozsudku Najvyššieho súdu SR Sociálna poisťovňa, ústredie svojim rozhodnutím zo dňa 1.4.2011 číslo 1844-1/2011-BA (bolestné a rozhodnutím zo dňa 1.4.2011, číslo 1845-3/2011-BA (SSU) zrušila napadnuté rozhodnutia svojej pobočky vo Svidníku a vec vrátila na nové prejednanie a rozhodnutie. Následne Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník v úvode žaloby citovaným rozhodnutím zo 17.5.2011, č. 4296-3/2011 SK priznala žalobcovi nárok na náhradu za bolesť v sume 53 475,40 eura a rozhodnutím zo 17.5.2011 č. 4296-4/2011-SK priznala žalobcovi nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 115 714,- eur. Obe rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník nadobudli právoplatnosť a stali sa vykonateľnými dňa 19.5.2011.

Na účet žalobcu boli priznané úrazové dávky poukázané dňa 24.5.2011.

Žalobcom uplatnená náhrada škody pozostáva z ušlého zisku (v podobe kapitalizovaných úrokov z omeškania) za oneskorenú výplatu úrazových dávok. Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 16.4.2007, č. k. 6C/96/2006-36 bolo rozhodnuté o výške úroku z omeškania k pohľadávkam žalobcu na bolestné a náhradu za SSU na 8% ročne od 4.6.2006 do zaplatenia. Žalobca v zmysle uvedeného rozsudku kapitalizoval úroky za časové obdobie od 4.6.2006 do 23.5.2011 (úhrada od Sociálnej poisťovne bola pripísaná na účet poškodeného 24.5.2011), za 1815 dní (r. 2006 - 211 dní, r. 2007 - 365 dní, r. 2008 - 366 dní, r. 2009 - 365 dní, r. 2010 - 365 dní, r. 2011 - 143 dní). V prípade bolestného vo výške 53 457,40 eura (1 611 000,- Sk) predstavujú kapitalizované úroky z omeškania vo výške 8% ročne za obdobie od 4.6.2006 do 23.5.2011 sumu 21 272,96 eura a v prípade sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 115 714,- eur (3 486 000,- Sk) predstavujú kapitalizované úroky z omeškania vo výške 8% ročne za obdobie od 4.6.2006 do 23.5.2011 sumu 46 031,98 eura.

Ďalej žalobcom uplatnená náhrada škody pozostáva z trov konania. Rozsudkom Okresného súdu vo Svidníku zo dňa 21.4.2006, č. k. 2C/20/2005-115 bol zamestnávateľ žalobcu zaviazaný k povinnosti zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 179 958,90 Sk (5 973,54 eura). Úroky z omeškania vo vzťahu k týmto trovám boli prisúdené tretím výrokom rozsudku OS Svidník dňa 16.4.2007, č. k. 6C/96/2006-36 na 8% ročne od 4.6.2006 do zaplatenia. Žalobca zaplatil dňa 6.6.2011 na účet právneho zástupcu trovy súdneho konania 5 973,54 eura. Judikované úroky z omeškania 8% ročne zo sumy 5 973,54 eur za obdobie od 4.6.2006 do 6.6.2011, za 1828 dní (r. 2006-211 dní, r. 2007 - 365 dní, r. 2008 -366 dní, r. 2009 - 365 dní, r. 2010 - 365 dní, r. 2011 - 156 dní) predstavujú sumu 2 393,34 eura. Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 16.4.2007, č. k. 6C/96/2006-36, ktorý pojednával o úrokoch, priznal súd žalobcovi náhradu trov konania vo výške 61 470,60 Sk (2 040,46 eura). Aj túto sumu žalobca dňa 6.6.2011 právnenému zástupcovi zaplatil na jeho účet. Žalobca teda právnenému zástupcovi doposiaľ zaplatil za trovy súdneho konania 5 973,54 eura a 2 040,46 eura, pričom úroky z omeškania z trov vo výške 2 393,36 eura a trovy správneho konania vo výške 4 191,42 eur tvoria v súčasnosti záväzok žalobcu voči právnenému zástupcovi.

Žalobca podal na Sociálnu poisťovňu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody , ktorej Sociálna poisťovňa, ústredie rozhodnutím zo dňa 31.10.2011, číslo 54894-1/2011-BA nevyhovela.

V priebehu konania účastníci zotrvali na svojich stanoviskách.

Vo vyjadrení zo dňa 8.7.2012 žalovaná ďalej uviedla, že úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka je možné požadovať len v tých prípadoch, kde to vyslovene umožňuje Občiansky zákonník, teda nie pri každom omeškaní dlžníka so splatením peňažného dlhu je možné

požadovať aj úrok z omeškania. Za peňažný dlh nie je možné považovať dávku sociálneho poistenia. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že Občiansky zákonník neukladá platiteľovi dávok sociálneho poistenia v prípade jeho omeškania platiť úrok z omeškania. Takúto sankciu Sociálnej poisťovni neukladá ani zákon o sociálnom poistení. Podľa žalovanej úrok z omeškania svojou povahou nepredstavuje škodu, ale sankčný postih dlžníka za omeškanie splácania peňažného dlhu v oblasti súkromného práva, pričom oblasť sociálneho poistenia patrí do odvetvia práva verejného.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 120 ods.1, ods.2, ods.3 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, sociálne poistenie vykonáva Sociálna poisťovňa. Sociálna poisťovňa je verejnoprávna inštitúcia zriadená na výkon sociálneho poistenia. Sociálna poisťovňa je právnická osoba so sídlom v Bratislave.

Podľa § 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v platnom znení / ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu“ / , tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 2 zákona o zodpovednosti za škodu, na účely tohto zákona a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, b) orgán verejnej moci je

1. štátny orgán, 2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1, písm. a/, b/ zákona o zodpovednosti za škodu, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods.2 zákona o zodpovednosti za škodu, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods.1, písm. i/ zákona o zodpovednosti za škodu, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 5 ods.1 zákona o zodpovednosti za škodu, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods.1 zákona o zodpovednosti za škodu, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods.2 zákona o zodpovednosti za škodu, právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods.1, ods.2 zákona o zodpovednosti za škodu, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods.1 zákona o zodpovednosti za škodu, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods.1 zákona o zodpovednosti štátu, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods.1 zákona o zodpovednosti za škodu, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 18 ods.1 zákona o zodpovednosti za škodu, náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 18 ods.2 zákona o zodpovednosti za škodu, náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 18 ods.3 zákona o zodpovednosti za škodu, súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa § 25 ods.1 zákona o zodpovednosti za škodu, ak nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone osobitným predpisom 12/ Občiansky zákonník/.

Podľa § 1 ods.1 Občianskeho zákonníka, úprava občianskoprávných vzťahov prispieva k napĺňaniu občianskych práv a slobôd, najmä ochrany osobnosti a nedotknuteľnosti vlastníctva.

Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods.2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa

tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 153 ods.1 o.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Z vykonaného dokazovania súd zistil skutkový stav zhodný s tým, ako ho v podanej žalobe uviedol žalobca. Genéza správnych a súdnych konaní opísaných žalobcom v podanej žalobe bola v konaní preukázaná listinnými dôkazmi a medzi účastníkmi nebola sporná. Rovnako žalovaná nenamietala výšku škody, v zmysle jej matematického vyčíslenia. Časť vyčíslenej škody bola judikovaná vyššie uvedeným rozsudkom OS Svidník a výšku trov správneho konania, ktoré špecifikoval žalobca na č.l. 98 súdneho spisu, žalovaná taktiež nenamietala. Sporným bol medzi účastníkmi právny základ žaloby, teda /ne/existencia zodpovednosti žalovanej za spôsobenú škodu na strane žalobcu / ušlý zisk a trovy konania/, a to vo vzťahu k všetkým jej podmienkam. Podstatná argumentácia žalovanej bola v tom smere, že neexistuje právna norma v oblasti sociálneho poistenia, ktorá by jej ukladala povinnosť platiť žalobcovi požadovanú náhradu škody v podobe ušlého zisku a trov konania.

Žalobca si podanou žalobou uplatnil proti žalovanej nárok na náhradu škody z právneho dôvodu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci. Zodpovednosť štátu za škodu, ktorá vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci je svojou povahou občianskoprávny vzťah. Vyššie citovaný zákon o zodpovednosti za škodu je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku zákonom špeciálnym, a preto ak tento špeciálny zákon nemá vlastnú úpravu, právne vzťahy sa riadia Občianskym zákonníkom. Nárok na náhradu škody je potrebné vždy vopred prerokovať, a ak predbežné prerokovanie nevedie k uspokojeniu nároku, poškodený má právo obrátiť sa so svojim nárokom na súd. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je objektívnou zodpovednosťou / bez ohľadu na zavinenie/, ktorej sa nie je množné zbaviť, a ktorá je založená na súčasnom splnení troch podmienok, a to porušenie právnej povinnosti /nezákonnosť/, vznik škody a príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia, resp. medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Právnym rámcom pre posúdenie odôvodnenosti žaloby bol teda osobitný právny predpis, ktorým je zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a Občiansky zákonník ako všeobecný právny predpis a na základe týchto právnych predpisov aj súd rozhodol.

Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Nesprávnym úradným postupom sa rozumie porušenie pravidiel pre správanie sa orgánu verejnej moci pri jeho činnosti. Ide o porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu, resp. o porušenie účelu postupu orgánu verejnej moci, ktorý nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. O úradný postup ide vtedy, ak tak postupujú osoby, ktoré plnia úlohy orgánu verejnej moci, a pokiaľ tento postup slúži výkonu verejnej moci. Pod termín postup možno subsumovať ako konanie orgánu verejnej moci, tak aj jeho nekonanie, nečinnosť / pozri rozsudok NS SR 4 Cdo 24/2004/.

Pokiaľ ide o nesprávny úradný postup, ako prvý predpoklad časti uplatňovanej škody, túto otázku považoval súd za právne uzavretú, a to uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 6.9.2007 č. k. 2S 19/2006-40, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.9.2007. Predmetným rozhodnutím bola v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy žalovanej uložená povinnosť konať a rozhodnúť o žiadosti žalobcu o priznanie úrazových dávok zo dňa 4.8.2006 v konaní č. 300-409/2006 v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti tohto uznesenia. Súd rozhodujúci o náhrade škody je týmto rozhodnutím viazaný a v tomto konaní otázku nesprávneho úradného postupu nemohol riešiť ako otázku predbežnú. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávne úradnému postupu, ak tieto trovy priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Poškodený musí využiť možnosť podať proti rozhodnutiu odvolanie a musí ísť o právoplatné rozhodnutie, pretože len právoplatné rozhodnutie zakladá zodpovednosť. Rozhodnutie, ktoré zakladá zodpovednosť musí byť následne zrušené pre nezákonnosť. Zákon nedefinuje pojem nezákonnosti. Zákonosť či nezákonnosť rozhodnutia vo všeobecnosti je otázkou súladu rozhodnutia s objektívnym právom. Tak rozhodnutie, ktoré bolo zrušené z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia, z dôvodu nesprávne alebo nedostatočne zisteného skutkového stavu ako i z dôvodu vady konania je nezákonné a za splnenia ostatných zákonných podmienok môže zakladať zodpovednosť štátu za škodu. Právna úprava sa osobitne nezmieňuje o tom, či nezákonnosť rozhodnutia musí byť konštatovaná priamo vo výroku zrušujúceho / zmeňujúceho/ rozhodnutia, avšak pokiaľ príslušný orgán určité rozhodnutie zrušil z dôvodov uvedených v odôvodnení rozhodnutia, je možné uzavrieť, že sa tak mohlo stať jedine z dôvodu jeho rozporu s platnými právnymi predpismi, a teda z dôvodu jeho nezákonnosti / pozri rozsudok NS SR 1 Cdo 16/2005, uznesenie NS SR 4 M Cdo 20/2009, nález ÚS SR IV. ÚS 159/2012/. Súd rozhodujúci v konaní o náhrade škody je týmto rozhodnutím viazaný a otázku nezákonnosti nemôže riešiť ako predbežnú. Právoplatnosťou rozhodnutia, ktorým bolo nezákonné rozhodnutie zrušené, vzniklo poškodenému právo na náhradu škody, ktorá mu bola týmto rozhodnutím spôsobená, t.j. vzniklo mu právo na plnenie.

Pokiaľ ide o nezákonnosť rozhodnutí, ako ďalší predpoklad časti uplatňovanej škody, túto otázku považoval súd taktiež za právne uzavretú, a to rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.1.2011 sp. zn. 1Sžso/18/2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.2.2011. Predmetným rozsudkom Najvyšší súd SR rozhodol tak, že napadnutý rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 23.2.2010, č. k. 1S/60/2009-35 zmenil tak, že rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 11.9.2009 a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 2.10.2009 zrušil a vec vrátil sociálnej poisťovni na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň vyslovil v citovanom rozsudku záväzný právny názor, ktorým bola Sociálna poisťovňa v ďalšom konaní viazaná. Rozhodnutia žalovanej boli teda zrušené ako nezákonné. Súd rozhodujúci o náhrade škody je týmto rozhodnutím viazaný a v tomto konaní otázku nezákonnosti rozhodnutí žalovanej nemohol riešiť ako otázku predbežnú. Z citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vyplýva, že žalovaná bola v zmysle § 198 ods.1 zákona č. 461/2003 Z.z. viazaná rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 21.4.2006 sp.zn. 2C 20/2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.5.2006 a vykonateľnosť dňa 3.6.2006 a tento rozsudok mal vplyv pre konanie vo veci sociálneho zabezpečenia vo veci určenia výšky úrazovej dávky. Rozsudok Okresného súdu Svidník zo dňa 21.4.2006, č. k. 2C/20/2005-115, ktorým súd stanovil výšku úrazových dávok patriacich žalobcovi za pracovný úraz zo dňa 4.10.2003 bol pre Sociálnu poisťovňu, ako orgán vykonávajúci sociálne zabezpečenie právne záväzný v zmysle § 198 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., čo nepochybne vyplýva z citovaného rozsudku Najvyššieho súdu SR. Sociálna poisťovňa mala za zamestnávateľa žalobcu vyplatiť náhrady priznané súdom / vrátane trov konania/ alebo zabezpečiť vydanie rozhodnutia o priznaní úrazových dávok podľa citovaného rozsudku OS Svidník do termínu jeho vykonateľnosti. Za situácie, že žalovaná bola viazaná rozsudkom OS Svidník č.k. 2C 20/2005-115, ktorý rozhodoval o nárokoch žalobcu, ktoré nie je možné uhradiť bez súdneho rozhodnutia, bolo by nelogické, ak by nemala byť viazaná aj výrokom o náhrade trov konania žalobcu spojených so súdnym uplatňovaním svojich nárokov proti sociálne poistenému zamestnávateľovi, ktorému bola v konaní uložená povinnosť na ich náhradu. Navyše, žalovaná v uvedenom konaní vystupovala ako vedľajší účastník s aktívnymi procesnými oprávneniami a o priebehu konania a o jeho výsledku bola bezprostredne informovaná a

rozsudok súdu jej bol doručený dňa 15.5.2006. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná ako poisťovňa zamestnávateľa mala právny záujem na výsledku sporu, inak by nemohla byť v pozícii vedľajšieho účastníka. Je paradoxné, že žalovaná následne odmietala plniť za poisteného zamestnávateľa, preto žalobca musel proti žalovanej / spočiatku proti jej nečinnosti a následne proti nezákonným rozhodnutiam/ kvalifikovane postupovať a vyvolať rad konaní, s ktorými boli bezpochyby spojené náklady na právne zastúpenie / majetková ujma na strane žalobcu/. Až po konečnom rozhodnutí Najvyššieho súdu SR boli rozhodnutiami Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo dňa 17.5.2011 žalobcovi priznané úrazové dávky v sume 53 475,40 eur a 115 714,- eura a na účet žalobcu poukázané dňa 24.5.2011.

Nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami vznikla žalobcovi škoda. Žalovaná bola viazaná rozsudkom OS Svidník č.k.2C 20/2005. Pokiaľ by žalovaná postupovala zákonne, do vykonateľnosti rozsudku dňa 3.6.2006 mala za poisteného zamestnávateľa vyplatiť žalobcovi priznané náhrady, ktoré žalobca dôvodne očakával. Žalovaná tak učinila až dňa 24.5.2011, kedy úrazové dávky poukázala na účet žalobcu. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu dňa 4.6.2006. Žalobca v časovom období od 4.6.2006 až do 24.5.2011 nemohol disponovať s peňažnými prostriedkami a brať z nich úžitky pre omeškanie žalovanej. O výške úrokov z omeškania k pohľadávkam žalobcu na bolesné a náhradu SSU bolo rozhodnuté rozsudkom OS Svidník č.k. 6C 96/2006 vo výške 8 % ročne z dlžných súm od 4.6.2006, ktoré žalobca kapitalizoval do 23.5.2006. Uvedeným rozsudkom / III. výrok/ bolo rozhodnuté aj o úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 5 973,54 eura / trovy konania OS Svidník 2C 20/2005/, ktoré žalobca poukázal na účet právneho zástupcu dňa 6.6.2011 a úrok z omeškania k týmto trovám žalobca kapitalizoval od 4.6.2006 do 6.6.2011. V konaní 6C 96/2006 vystupovala žalovaná v procesnom postavení vedľajšieho účastníka. Žalobcovi bola v uvedenom konaní priznaná náhrada trov konania vo výške 2 040,46 eura, ktoré zaplatil právnemu zástupcovi dňa 6.6.2011. Žalobca si ďalej uplatnil proti žalovanej trovy právneho zastúpenia v správnom konaní vo výške 4 191,42 eura špecifikované na č.l. 98 súdneho spisu, ktorých výšku žalovaná v konaní nenamietala.

Medzi nesprávnym úradným postupom žalovanej, jej nezákonnými rozhodnutiami a vznikom škody je príčinná súvislosť. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak nesprávny úradný postup, resp. nezákonné rozhodnutie a škoda sú vo vzájomnom pomere príčiny a následku, a ak by nebolo nesprávneho úradného postupu, resp. nezákonného rozhodnutia, ku škode by nebolo došlo. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že všetky zákonné podmienky pre priznanie náhrady škody boli splnené a zodpovednosť žalovanej nie je možné vylúčiť. Porušenie právnej povinnosti /nezákonnosť/ na strane žalovanej boli jednoznačne preukázané vyššie uvedenými rozhodnutiami Krajského súdu v Prešove a Najvyššieho súdu SR, ktorými je súd viazaný. Na strane žalobcu vznikla škoda tak, ako bola vyčíslená v žalobe, a to jednak v podobe ušlého zisku / kapitalizované judikované úroky z omeškania/, to je zisku, ktorý žalobcovi ušiel, pretože nemohol s peňažnými prostriedkami, na ktoré mu vznikol nárok dňa 31.5.2006 disponovať po dobu 1815 dní. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie, alebo v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že škoda vznikla žalobcovi aj v podobe trov právneho zastúpenia v konaniach, ktoré musel vyvolať a viesť, aby sa v konečnom dôsledku domohol svojich právnych nárokov, a teda škoda mu vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami žalovanej. Nepriznanie nároku na náhradu škody by de facto znamenalo odobrenie nezákonného stavu, čo by bolo v rozpore s princípom spravodlivosti.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody súd žalobe vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Súd priznal žalobcovi aj zákonné úroky z omeškania z dlžnej sumy od 4.11.2011, to je od doručenia negatívneho rozhodnutia žalovanej v štádiu predbežného prerokovania nároku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd podľa tohto ustanovenia priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov konania vo výške 4 350,73 eura pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia pri tarifnej hodnote veci 81 903,70 eur, za prevzatie

a prípravu právneho zastúpenia, podanie žaloby, účasť na pojednávaní dňa 26.4.2012, 18.6.2012, 17.9.2012, vyjadrenie zo dňa 13.6.2012 / 6x po 585,89 eura, 2x rež. paušál po 7,41 eura, 4 x rež. paušál po 7,63 eura, cestovné mot. vozidlom TOYOTA RAV4 EČ SP-111 AH na trase Stropkov - Svidník a späť dňa 26.4.2012 vo výške 9,00 eur, dňa 18.6.2012 vo výške 8,70 eur a dňa 17.9.2012 vo výške 9,00 eur, náhrada za stratu času za 1 začatú polhodinu dňa 26.4.2012 vo výške 12,71 eura, za 1 začatú polhodinu dňa 18.6.2012 vo výške 12,71 eura, za 1 začatú polhodinu dňa 17.9.2012 vo výške 12,71 eura +20 % DPH/, / podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. a/, b, c/, § 15 písm. a/, b/, § 16 ods.3, ods.4, § 17 ods.1, § 18 ods.3 vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania na účet právneho zástupcu, JUDr. Ambroza Motyku, advokáta, vedený v SLSP, a.s. pobočka Stropkov, č. ú. 0104681744/0900, VS: 18811.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).